

איזו עדות? אלא פעמים כתוב
כאן משפן, אחד למעלה ואחד
למטה, והמשפן נקרא משפן
העדות, ואיזו עדות? כמו שנאמר
שבטי י"ה עדות לישראל. שם זה
הוא עדות לישראל.

כמו כן (תהלים פא) עדות ביהוסף
שמו. עדות שם זה ביהוסף, היא
עדות ודאי. שתי האותיות הללו
מעידות עדות בכל מקום, וכאן
הוא עדות. ומשום כך משפן
העדת, המשפן של העדות הזו,
ולכן נקרא משפן, על סוד השם
הקדוש הזה. והינו שכתוב (שם קלב)
ועדתי זו אלמדם. משום שמקום
זה הוא סתר ונגיזת הכל.

אשר פקד על פי משה - עד כאן
לא ידענו אם המשפן פקד או
העדות הזו. אלא פקד ודאי זו
עדות. משום שמיום שהסתלקו
האבות מהעולם וכל אותם
שבטים בני יעקב, ונשארו ישראל
בגלות באותן צרות, נשפחה מהם
ידיעת סוד השם הקדוש העליון
הזה, שהוא שם העדות, קיימם
של שמים וארץ, ששתי האותיות
הללו בארו עליונים ותחתונים
וכל צדדי העולם.

בין שבא משה, נפקד ונזכר השם
הזה בעולם. שכשהיה בסנה, מיד
שאל על השם הזה, שכתוב
ואמרו לי מה שמו מה אמר
אלהם. ושם נפקד השם הזה על
פי משה.

עבדת הלויים. מה זה עבדת
הלויים? אלא סוד זה, שכתוב
(במדבר יח) ועבד הלוי הוא. הוא -
זה סוד השם הקדוש שנקרא הוא,
ולא נקרא אלה. ומשום כך
עבודת הלויים ודאי. דבר אחר
עבדת הלויים - שהם נוטלים את
המשפן על כתפיהם ממקום

על כתפיהו מאתר לאתר,

מאן עדות. אלא תרי זמני כתיב הכא משפן,
חד לעילא, וחד לתתא. ומשפן אקרי משפן
העדות. ומאן עדות. כמה דאת אמר (תהלים קכב)
שבטי יה עדות לישראל. שמא דא, איהו
עדות לישראל.

בגוונא דא (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו, עדות
שם זה ביהוסף, איהו עדות ודאי,
אלין תרין אתוון סהדין סהדותא בכל אתר,
והכא איהו עדות. ובגין כן, משפן העדות,
משפנא דהאי עדות. ועל דא משפנא אקרי,
על רזא דשמא דא קדישא. והיינו דכתיב,
(תהלים קלב) ועדתי זו אלמדם, בגין דהאי אתר,
איהו סתימו ונגיזו דכלא.

אשר פקד על פי משה, עד הכא לא ידענא,
אי האי משפנא פקד, או האי עדות.
אלא פקד ודאי האי עדות. בגין דמן יומא
דאסתליקו אבהן מעלמא, וכל אינון שבטין
בנוי דיעקב, ואשתארו ישראל בגלותא,
באינון עאקו, אתנשי מנייהו ידיעא דרזא
דשמא קדישא עלאה דא, דאיהו שמא
דעדות, קיומא דשמא וארעא, דאלין תרין
אתוון, אוקימו עילאי ותתאי, וכלהו סטרין
דעלמא.

בין דאתא משה, אתפקד ואדכר שמא דא
בעלמא. דכד הוה בסנה מיד שאיל על
שמא דא, דכתיב, (שמות ג) ואמרו לי מה שמו
מה אמר אליהם. ותמן אתפקד שמא דא על
פי משה.

עבדת הלויים, מאי עבדת הלויים. אלא רזא
דא דכתיב, (במדבר יח) ועבד הלוי הוא.
הוא: דא רזא דשמא קדישא, דאקרי הוא,
ולא אקרי אלה. ובגין דא עבודת הלויים ודאי.
דבר אחר עבדת הלויים, דאינון נוטלין משפנא